

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a .. Ügyvédi Iroda
- ügyintéző: dr. Czirják László ügyvéd - (ügyvéd címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Fekete Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen kártérítés iránt a Szegedi Városi Bíróságon 23.P.23.203/2007. szám alatt megindított, és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Pf.20.324/2009/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes 42. sorszámu felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívül meghozta és kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (Negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. A saját felülvizsgálati eljárási költségét a felperes, a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

I n d o k o l á s :

2006. augusztus 22-én a felperes város a **D** úton közlekedett **S** személygépkocsijával. A **D** út - **A** köz kereszteződést elhagyva a külső forgalmi sáv becsatlakozásával két sávossá bővült úttesten a külső sávba sorolt, majd onnan a belső forgalmi sávba kívánt visszatérni. Ezidőben az alperesnél kötelező felelősségbiztosítási szerződéssel rendelkező **ML** a ...-... forgalmi rendszámú **V** típusú személygépkocsijával az **A** közből a **D** útra az úttest belső forgalmi sávjába kanyarodott. A kanyarodást követően a sebességét gyorsítva haladt és ekkor összeütközött a belső forgalmi sávba visszatérni kívánó felperes gépkocsijával. A balesetben mindkét személygépkocsi megrongálódott, a felperes pedig személyi sérüléseket szenvedett. Az alperes biztosítótársaság a felperes kárigényét elutasította, vitatva, hogy a baleset bekövetkezéséért a vele szerződéses jogviszonyban álló **MLt** terhelné a felelősség. A balesettel

összefüggésben a felperessel szemben indult szabálysértési eljárásban a rendőrhatalóság a felperest pénzbírsággal sújtotta és a járművezetéstől is eltiltva megállapította, hogy a balesetért kizárólag a felperest terheli a felelősség. A felperes kifogása folytán eljáró bíróság a szabálysértési hatóság határozatát megváltoztatva a kiszabott járművezetéstől eltiltást mellőzte. A végzéssel szemben a felperes tárgyalás tartását kérte, melynek eredményeként a Szegedi Városi Bíróság a 2.Szt.443/2007/5. számú végzésével a szabálysértési határozatot megváltoztatta és a felperest közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésének szabálysértése miatt figyelmeztetésben részesítette. Megállapította, hogy a felperes a balesettel összefüggésben a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértését nem valószínűsította meg, felelősségét kizárólag a biztonsági öv nélküli vezetésben állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes 1.750.000 forint és járulékai megfizetése iránti keresetét elutasította. Az ítélet indokai szerint a felperes nem bizonyította, hogy a sávváltást megelőzően az irányjelzőt működtette, másrészt az irányjelző használata mellett is megsértette az irányváltoztatásra vonatkozó KRESZ 29.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, amikor az átsorolást a **V** gépkocsi féktávolságán belül megkezdte, és nem adott lehetőséget **ML**nek a baleset érdemi elhárítására.

A felperes fellebbezése alapján eljárva a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét indokai alapján hagyta helyben. Arra hivatkozott, hogy amikor a felperes gépkocsijával a sávváltást megkezdte és ezt **ML** észlelhette, a **V** gépkocsi már féktávolságon belül közlekedett, és az összeütközés elhárítására a vezetőnek már nem volt lehetősége. Ezt **JI** és **SZZ** igazságügyi szakértők egybehangzóan állapították meg. A balesetet a felperes kerülhette volna el úgy, hogy a sávváltás megkezdését megelőzően ismételten ellenőrzi a mögöttes forgalmat és a manővert megszakítva a **V** gépkocsi elhaladását biztosítja. Ebből következik, hogy a felperes a kár megelőzésének elhárítása érdekében nem az adott helyzetben elvárhatóan járt el, ebből eredően kára önkozta kárnak minősül, melyet maga tartozik viselni.

A jogerős ítélet megváltoztatása és keresetének helytadó felülvizsgálati határozat meghozatala érdekében a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Állította, hogy a másodfokú bíróság ítéletével a Pp. 206.§-ában írt okszerű mérlegelés követelményét sértette meg. Figyelmen kívül hagyta, hogy **JI** szakértő megállapításaiból az következik, hogy amikor a sávváltást megkezdte, akkor még nem észlelhette a kikanyarodó **V** gépjárművet, ez ellen **SZZ** szakértő sem tett ellenvetést. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta **SZZ** szakértőnek azt a nyilatkozatát miszerint a **V** gépkocsinak 2,7- 2,9

másodperc időtartam volt szükséges az állóra fékezéshez, melyből az következik, hogy a vezető számára a baleset elkerülésére mindenképpen objektív lehetőség volt. Hangsúlyozta, hogy **J**I tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatában meghatározta, hogy lassító fékezéssel az ütközés elkerülhetővé vált volna.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Szerinte a jogerős ítélet helytállóan állapította meg azt, hogy a **V** gépkocsi vezetője nem szegett közlekedési szabályt, és úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Egyedül a felperesnek lett volna lehetősége az átsorolás megkezdését megelőzően a mögöttes forgalom ismételt ellenőrzésével és a sávváltási manőver megszakításával a baleset elkerülésére.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott korlátai között vizsgálva megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A Pp. 275.§-ának (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata anyagi jogi és eljárásjogi szabályok megsértésére alapítottan egyaránt előterjeszthető.

A felperes felülvizsgálati kérelme lényegében a jogerős ítéletben a bizonyítékok értékelése alapján megállapított tényállást vitatja és azt állítja, hogy a Pp. 206.§-ának (1) bekezdésében foglalt eljárási szabály megsértése vezetett az anyagi jogi szabályok megsértéséhez és ez eredményezte a kereset elutasítását. A Legfelsőbb Bíróság ezért azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet sérti-e az említett eljárási szabályt. A Pp. 206.§-ának (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A bíróság mérlegelése tehát kiterjed egyrészt az egyes bizonyítékok bizonyító erejének megállapítására, másrészt a bizonyítékoknak és a felek, valamint a per egyéb résztvevői magatartásának egybevetésére és a maguk összességében való értékelésére. Mindezekből következően útján alakul ki a bíróság meggyőződése arról, hogy az ügyre vonatkozó tények valósak, bizonyítottak-e. A Legfelsőbb Bíróság állandósult ítélkezési gyakorlata értelmében a felülvizsgálati eljárásban a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételesen akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt vagy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen következtetéseket, logikai ellentmondást tartalmaz. Mindez az adott esetben nem állapítható meg. A másodfokú bíróság a bizonyítékok helyes, a Pp. 206.§-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelésével megalapozottan állapította meg azt, hogy - **J**I és **S**ZZ igazságügyi szakértők egybehangzó előadása alapján - amikor a **S** gépjármű a sávváltást

megkezdte és ezáltal a **V** gépjármű vezetője részére a manőver érzékelhető volt akkor a **V** már a féktávolságon belül közlekedett és az összeütközés elhárítására a vezetőnek nem volt lehetősége. Erre egyedül a felperesnek volt ráhatása akként, hogy ismételten ellenőrizve a mögöttes forgalmat, a sávváltási manővert megszakítsa és így biztosítsa a **V** gépjármű haladását. A felperes tehát aki a kár megelőzése, elhárítása érdekében nem az adott helyzetben általában elvárhatón járt el, kárát maga okozta és maga is tartozik viselni. Az alperest mint a személygépjármű üzemeltetőjének biztosítóját kártérítési kötelezettség nem terhelte. A másodfokú bíróság megalapozottan mutatott rá arra is, hogy a perbeli baleset kapcsán a veszélyhelyzet kialakulásának az az időpont minősül, amikor a **S** az azonos irányokat elválasztó terelővonalon ténylegesen áthaladt, az irányjelzés ugyanis nem tekinthető olyan rendkívüli körülménynek, amely a **V** gépkocsi vezetőjétől bármilyen manővert, vészfékezést, vagy ahhoz közeli erejű fékezést indokolt volna. Az alperes helytállóan fejtette ki ellenkérelmében, hogy az eljárás során sem nyert bizonyítást, hogy a felperes az irányjelzőt működtette, ami egyébként csak egy későbbi manőver lehetőségét jelzi, és amely jelzésnek a tényleges irányváltoztatást időben meg kell előznie.

A felülvizsgálati eljárás eredményeként a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértett jogszabályt, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és kötelezte a felperest az alperes javára az ügyvédi képviselőt folytán felmerült perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a alapján állapította meg. A felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. november 5.

Dr. Bőssinger Zsuzsanna a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelül:

tisztviselő